

CS-11xx:ArhCalc

Lecţia 11: Orgnizarea memoriei - I

G Stefănescu — Universitatea București

Arhitectura sistemelor de calcul, Sem.1 Octombrie 2016—Februarie 2017

După: D. Patterson and J. Hennessy, Computer Organisation and Design

Orgnizarea memoriei

Cuprins:

- Generalitati
- Memoria cache
- Performanta memoriei cache
- Memoria virtuala
- Concluzii, diverse, etc.

1

Generalitati

Organizarea memoriei pe nivele: Următorul *exemplu* arată utilitatea organizării *memoriei pe nivele*:

• Presupunem că elaborăm o lucrare accesând diverse cărți organizate în două moduri:

Organizare plată: *Toate* cărțile sunt *în bibliotecă* și aducem *câte una* pe masă;

Organizare pe nivele: Tinem *unele* cărți pe *masă*, *altele* în *bibliotecă*; din când în când ducem cărți de pe masă în bibliotacă și aducem altele.

• Varianta a doua este clar mai bună (dacă cărţile de pe masă sunt relevante pentru subiectul cercetat).

Organizarea memoriei pe nivele (cont.)

• In decizia relativ la *ce cărți ținem pe masă* este util un *principiu de localizare*:

Localizare temporală: Tinem pe masă cărți folosite în ultima vreme;

Localizare spaţială: Tinem pe masă cărţi care sunt în bibliotecă în locuri apropiate. [Presupunând că biblioteca este aranjată pe domenii, cărţile apropiate sunt din acelaşi domeniu ori domenii înrudite.]

• Similar, memoria calculatorului se poate organiza *pe nivele* (*ierarhic*). Memoriile apropiate de procesor sunt *memorii* cache.

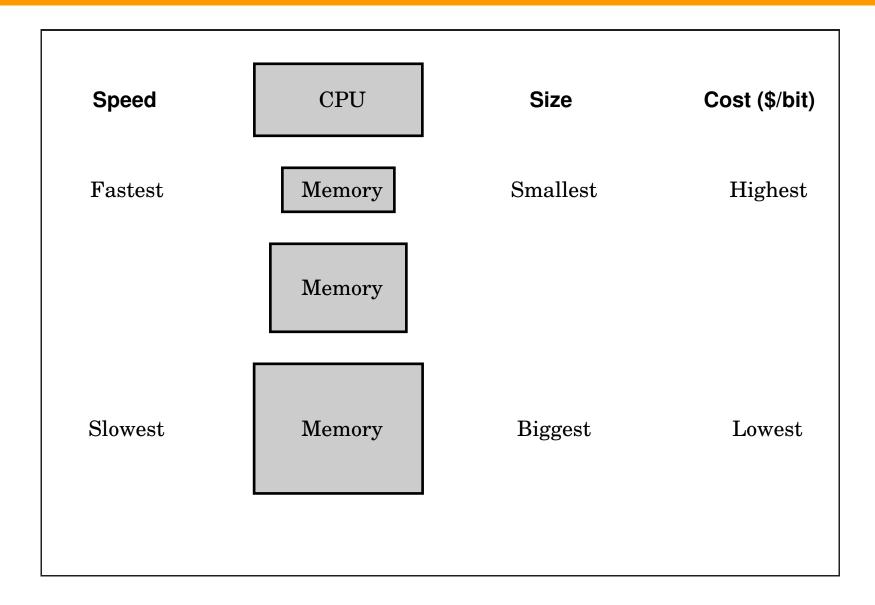

Figura ilustrează *ierarhia de memorii*, producând *iluzia* unei memorii *mari și rapide*.

Organizarea memoriei pe nivele (cont.)

• Memoriile mai *apropiate de procesor* sunt *rapide*, *dar mici şi scumpe*; cele mai *depărtate*, sunt *mari*, *ieftine*, *dar lente*.

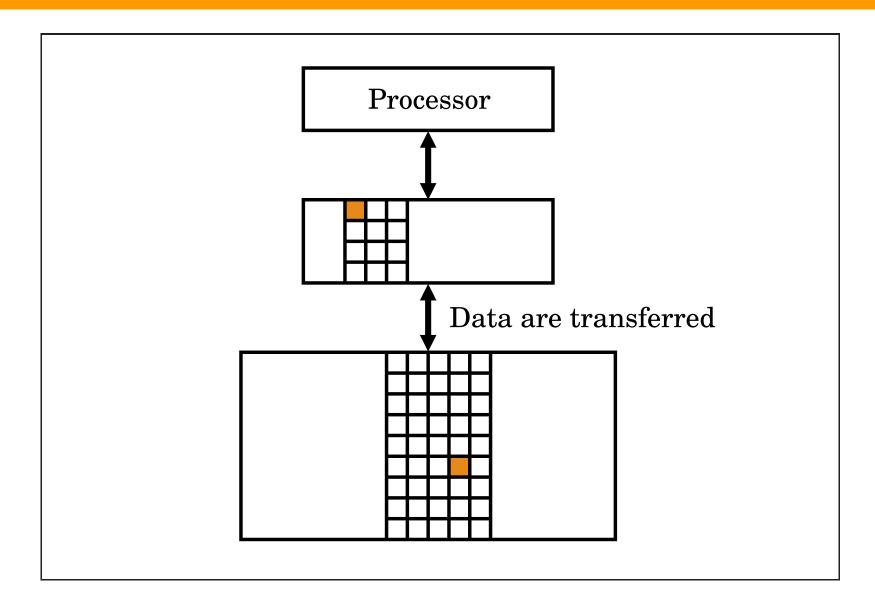
Tehnologie	Timp de acces	Pret pe MB (1997)
SRAM	5-25ns	100-250 USD
DRAM	60-120ns	5-10 USD
disc magnetic	$10-20 \times 10^6 \text{ns}$	0.10-0.20 USD

• Un pic diferit de exemplul cu cărți, memoriile formează o ierarhie în care *nivelele se conțin unele pe altele*

$$nivel\ 1 \subset nivel\ 2 \subset nivel\ 3 \dots$$

• Transferul de informație de pe un nivel pe altul se face pentru un grup mai mare de date, care formează un *bloc*.

Transferul de date de la un nivel la altul se face folosind *blocuri* de memorie.

Organizarea memoriei pe nivele (cont.)

• Definim următoarele noțiuni:

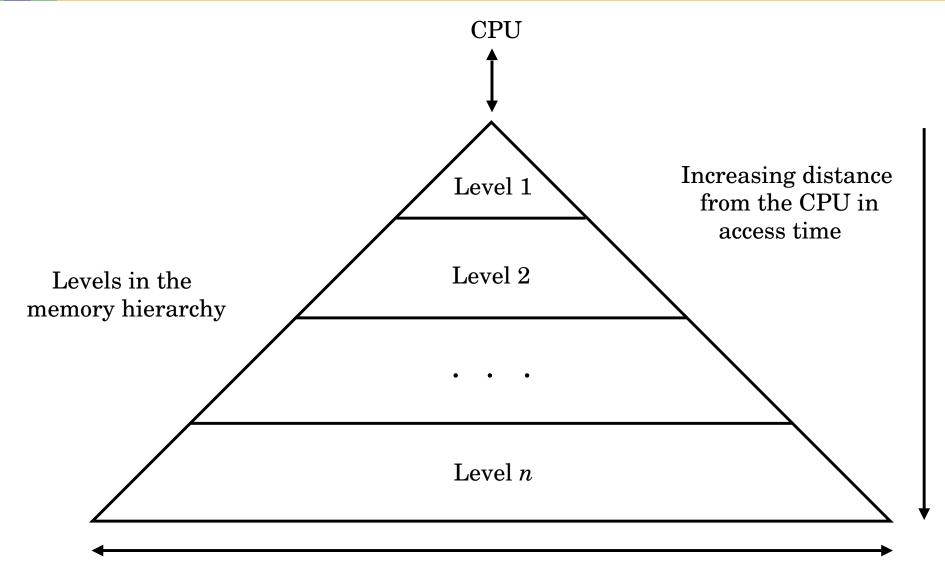
rata de succes (hit rate) = câte din accesările de memorie sunt rezolvate de nivelul curent;

rata de eşec (miss rate) = câte din accesările de memorie necesită access la nivelul următor (mai lent);

timp de succes (hit time) = timpul unei accesări cu succes (pe nivelul curent);

penalizare la eşec (miss penalty) = la eşec, timpul necesar transferării unui bloc de la nivelul următor, conţinând data cerută;

Size of the memory at each level

Ierarhia de memorii: Crescând distanța de precesor, *crește timpul* de acces.

Orgnizarea memoriei

Cuprins:

- Generalitati
- Memoria cache
- Performanta memoriei cache
- Memoria virtuala
- Concluzii, diverse, etc.

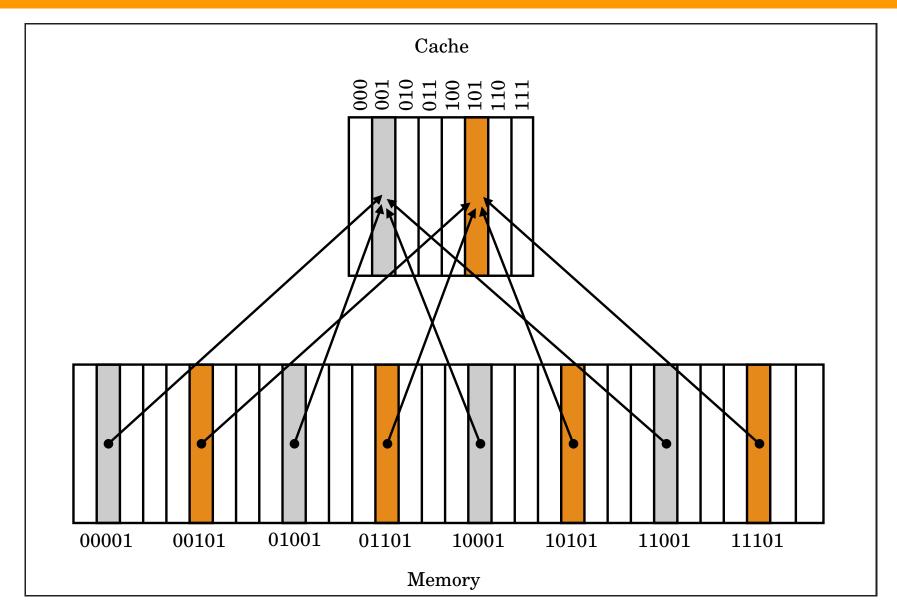
Memoria cache

Memorii cache:

- In sens un pic extins, *memoria cache* este:
 - un *nivel de memorie* între CPU și memoria principală; ori
 - un *tip de organizare* bazat pe principiul de localizare.
- Incepem cu un caz simplificat, anume procesorul accesează cuvinte (4B), iar blocurile din cache sunt tot de un cuvânt (4B).
- O schemă simplă de organizare a unui cache *C* de dimensiune *N* pentru o memorie *M* este folosind *adresarea directă*, anume:

blocul k de memorie din M \mapsto blocul $(k \mod N) \dim C$

Un cache cu *acces direct* folosind *resturile modulo dimensiunea* cache-ului.

Memorii cache (cont.)

- Funcția de mai sus este surjectivă, dar nu injectivă. Cum ştim ce element din *M* este memorat curent în *C*?
- Adăugăm la datele din cache *informații auxiliare* (tag-uri), anume *câtul q împărțirii lui k la N*; atunci, k = q * N + (k mod N).
- Când dimensiunea cache-ului este $N = 2^n$,
 - adresa lui k în C este dată de ultimii n biţi din k;
 - tag-ul q este dat de biţii din faţă care au rămas.
- Uneori trebie ştiut dacă informația de la o adresă din cache este validă ori nu pentru asta folosim, în plus, un *bit de validitate*.

Accesarea unui cache:

- Un exemplu de accesare folosind un cache de 8 blocuri pentru o memorie de 32 blocuri, deci *adresă de accesare are 3 biţi*, *iar tag-ul 2 biţi*.
- Să presupunem că se accesează datele din *M* de la adresele (zecimale):

```
22, 26, 22, 26, 16, 3, 16, 18.
```

• Plecând cu un cache vid, avem:

```
miss, miss, hit, hit, miss, miss, hit, miss.
```

• Evoluţia cache-ului este descrisă în următoarele tabele, care ilustrează doar cazurile de eşec (miss):

Index	V	Tag	Data
000	N		
001	N		
010	N		
011	N		
100	N		
101	N		
110	N		
111	N		
Index	V	Tag	Data
	•	rag	Data
000	Y	10	M[10000]
	,		
000	Y		
000	Y	10	M[10000]
000 001 010	Y N Y	10	M[10000]
000 001 010 011	Y N Y N	10	M[10000]
000 001 010 011 100	Y N Y N N	10	M[10000]

Index	V	Tag	Data
000	N		
001	N		
010	N		
011	N		
100	N		
101	N		
110	Y	10	M[10110]
111	N		
			1 _

Index	V	Tag	Data
000	Y	10	M[10000]
001	N		
010	Y	11	M[11010]
011	Y	00	M[00011]
100	N		
101	N		
110	Y	10	M[10110]
111	N		

Index	V	Tag	Data
000	N		
001	N		
010	Y	11	M[11010]
011	N		
100	N		
101	N		
110	Y	10	M[10110]
111	N		

Index	V	Tag	Data
000	Y	10	M[10000]
001	N		
010	Y	10	M[10010]
011	Y	00	M[00011]
100	N		
101	N		
110	Y	10	M[10110]
111	N		

Slide 10.15

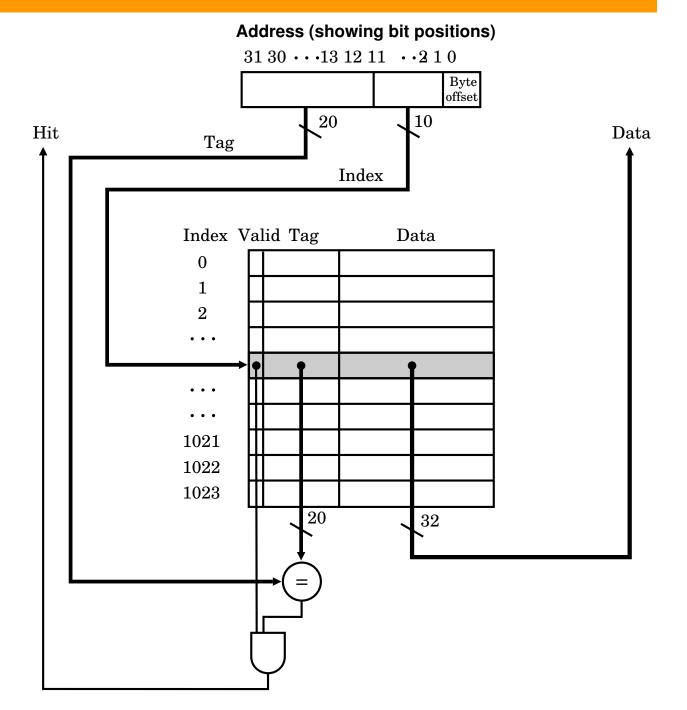
CS-11xx / Arhitectura sistemelor de calcul, Sem.1 / G Stefanescu

Accesarea unui cache:

Un exemplu de control:

- Cache-ul este de 2¹⁰ cuvinte (2 biţi sunt pentru offsetul de la octeţi la cuvinte);
- Tag-ul foloseşte restul de 20 biţi.
- Cache-ul are încă un bit, pentru validitatea datei în cache.

Marimea unui cache:

Problemă: Câți biți sunt necesari pentru un cache cu acces direct cu 64KB de date și blocuri de 1 cuvânt, presupunând că folosim adrese de 32b.

Răspuns:

- 64KB = 16Kcuvinte = 2^{14} cuvinte, deci sunt 2^{14} blocuri; tagurile au 32 14 2 = 16b; în plus, avem 1b de validitate; deci, spațiul suplimentar pentru tag + bit este 17b.
- Memoria cache totală este

$$2^{14} * (32 + 17)b = 2^{14} * 49b = 784 * 2^{10}b = 784$$
Kb

• Numărul total de biți este cu circa 50% peste cel pentru date.

Tratarea esecurilor:

- Dacă în procesor la încărcarea unei date ori instrucțiuni apare un *eșec* trebuie căutată informația în *nivelul următor* de memorie, semnificativ mai *lent*.
- Soluţia este de a *îngheţa* activitatea CPU până soseşte data ori instrucţiunea necesară, apoi continuăm execuţia.
- In rezolvarea problemei, pe lângă controlul din procesor se folosește un *control separat* pentru actualizarea memoriei cache.
- Ingheţarea activității procesorului se face ca la versiunea pipeline, dar mult mai simplu: *conservăm conținutul regiştrilor* (uzuali ori pipeline).

Tratarea esecurilor (cont.)

Detalii pentru tratarea eșecul încărcării unei instrucțiuni:

- Se trimite PC-ul original (deci PC-4) la memoria principală;
- Se trimite un semnal de citire din memorie şi se aşteaptă rezultatul;
- Se scrie în memoria cache, punând rezultatul în zona de date şi completând tag-ul cu biţii din faţa ai adresei PC (din ALU) şi setând bitul de validitate;
- Se restartează execuţia, reâncărcând instrucţiunea din memoria cache.

Tratarea esecurilor (cont.) Cum reducem penalizarea datorată eşecului? O soluție este *stall on use*:

- Se aşteaptă *activ*, procesorul încercând să execute alte intrucțiuni.
- Strategia este *bună* pentru *eşecul la date*, dar *nu la instrucțiuni*, căci acestea depind unele de altele.
- *Eficiența* (numărul de cicluri salvate) depinde de interdependența datelor, de numărul de *instrucțiuni independente* cu care se poate alimenta procesorul așteptând sosirea datei cerute.

Nota: Există si alte strategii, unele discutate ulterior: mai multe nivele de memorii cache, o aranjare mai flexibilă a blocurilor in memorie, etc.

Studiu de caz: DECStation 3100:

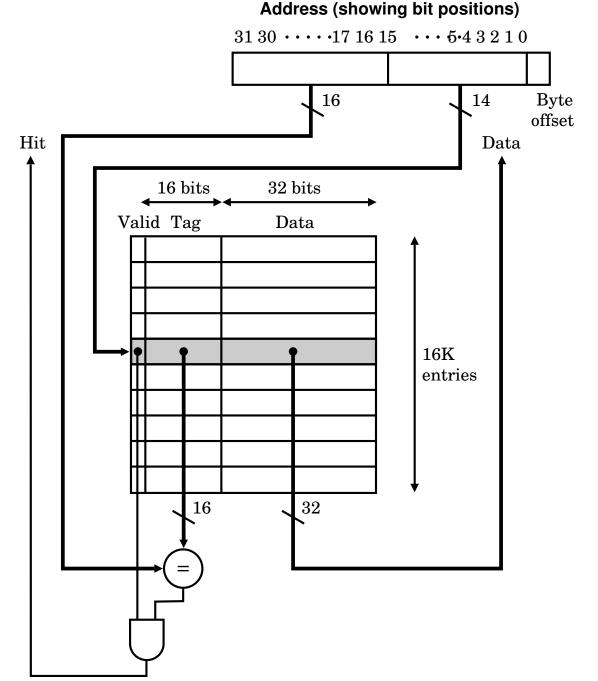
- Este procesor de tip pipeline; în activitate intensă accesează *o înstrucțiune* și *o dată pe ciclu* pipeline.
- Are 2 *memorii cache* de 64KB (una pentru instrucțiuni, una pentru date), cu blocuri de 1 cuvânt.
- Accesarea memoriei pentru *citire* se produce astfel:
 - Trimitem adresa la cache (din PC ori ALU);
 - Dacă cache-ul returnează succes (hit), informația este pe liniile de intrare;
 - Dacă cache-ul returnează eşec (miss), se trimite adresa la memoria principală, se scrie în cache, şi se continuă ca mai sus.

Studiu de caz: DECStation 3100:

Cache-ul la DECStation 3100:

- Conţine 16K blocuri de 1 cuvânt; deci, indexul are 14b;
- Tag-ul foloseşte restul de 32–(14+2)=16 biţi.

Studiu de caz: DECStation 3100:

- Accesarea memoriei pentru *scriere* se produce astfel:
 - Scriem data în cache.
 - Cum memoria principală poate avea o dată diferită, cacheul şi memoria pot fi *inconsistente*.
 - Consistența la DECStation 3100 se menține prin *scriere și în cache și în memorie*.
- Tehnica de consistență de mai sus se numește *scriere simul*tană.
- Exemple de rate de eşec la DECStation 3100 (la citire)

Program	Esec la instructiuni	Esec la date	Esec combinat
gcc	6.1%	2.1%	5.4%
spice	1.2%	1.3%	1.2%

Memorii tampon, consistenta:

- O altă tehnică de consistență este de *scriere la loc (write-back)*:
 - datele scrise se scriu curent doar în cache;
 - ele se scriu în memoria principală *numai când* blocul din cache trebuie înlocuit cu altul din memorie.
- Eşecurile *de scriere* pot produce penalizări de multe cicluri (procesorul aşteaptă până se scrie în memoria principală). Intârzierea se poate diminua folosind *memorii buffer (tampon)*.
- La DECStation 3100 mărimea buffer-ul de scriere este de 4 cuvinte.

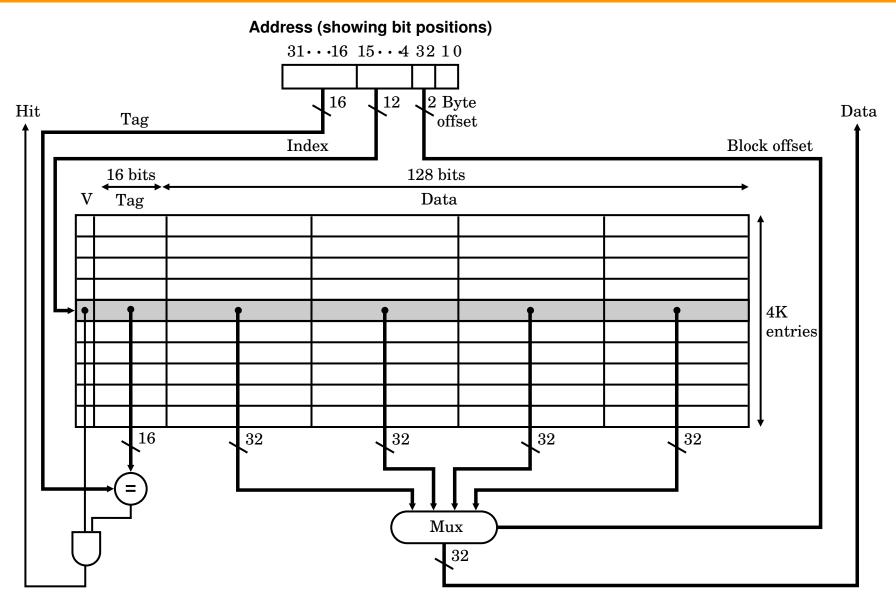

Folosirea localizarii spatiale:

- Transferul de informații între cache și memorie se face în grupuri mai mari, numite *blocuri*.
- Putem folosi acelaşi sitem de adresare, dar acum relativ la blocuri mai mari de cuvânt; după localizarea blocului, se identifică poziția datei.
- *Intrebare*: Unde este data de la adresa 1208B într-un cache de 64 blocuri cu 16B fiecare?

Răspuns: $1208 = 75 \times 16 + 8$; blocul din cache este 75 mod 64 = 11; elementul din bloc este cel cu index 8/4 = 2 (al 3-lea cuvînt).

Un cache de 64KB care utilizează blocuri de 4 cuvinte (16B).

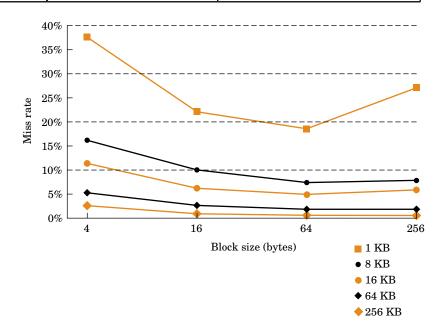

Folosirea localizarii spatiale (cont.)

• Exemple de rate de eşec la DECStation 3100 cu blocuri de lungimi diferite

Program	Marime bloc	Esec la instructiuni	Esec la date	Esec combinat
gcc	1	6.1%	2.1%	5.4%
	4	2.0%	1.7%	1.9%
spice	1	1.2%	1.3%	1.2%
	4	0.3%	0.6%	0.4%

• După cum se observă, în general, mărirea dimensiunii blocului scade rata de eşec. (În contrapondere, creşterea dimensiunii blocului creşte penalizarea la eşec.)

Organizare a memoriei cu cache-uri: Să analizăm un caz ipotetic, cu următorii timpi de acces pentru un eşec:

- 1 ciclu de ceas trimis adresa
- 15 cicluri inițializarea memoriei DRAM
- 1 ciclu trimis data

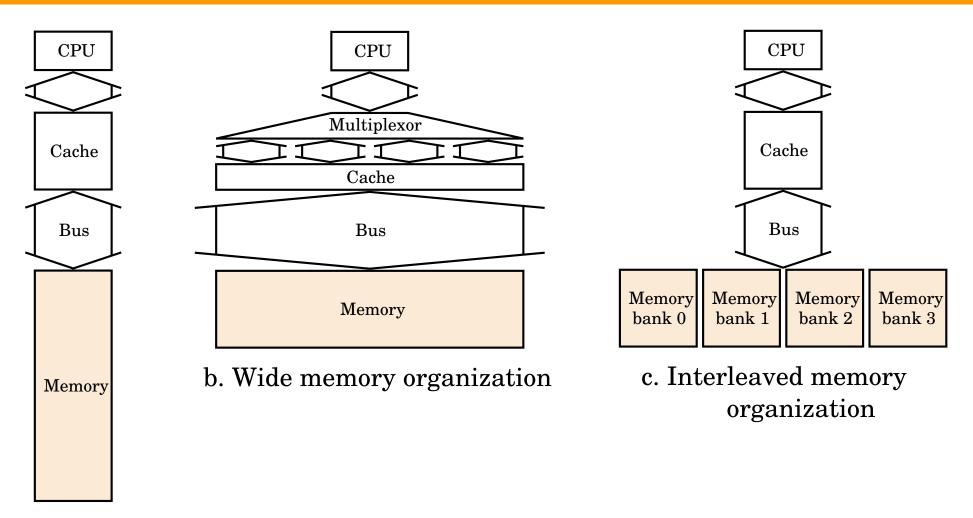
Lărgime de bandă de 1 cuvânt: Pentru un cache cu blocuri de 4 cuvinte și interacție cu memoria pe 1 cuvânt, penalizarea la eșec este de:

1 (trimis adresă) + 4*15 (4 initializari de acces) + 4*1 (transfer 4 date din bloc) = 65 cicluri

Lărgime de bandă de 2 cuvinte: Dacă interacția cu memoria este pe 2 cuvinte, penalizarea devine:

1 (trimis adresă) + 2*15 (2 initializari de acces) + 2*1 (transfer 4 date din bloc) = 33 cicluri

a. One-word-wide memory organization

Exemple de *organizări de memorie* (relativ la *largimea de bandă* a interacții între memorii).

Organizare a memoriei cu cache-uri (cont.)

- Varianta a 2-a este mai rapidă, dar mai costisitoare şi poate introduce întârzieri din cauza multiplexoarelor şi controlului dintre CPU şi cache-uri.
- Alternativ, putem păstra interacția pe 1 cuvânt, dar citi mai mult la un acces de memorie.

Lărgime de bandă de 1 cuvânt și interleaving: Dacă interacția cu memoria este pe 1 cuvânt dar putem citi 4 date la un acces de memorie, penalizarea devine:

1 (trimis adresă) + 1*15 (1 initializare de acces) + 4*1 (transfer 4 date din bloc) = 20 cicluri

Tipuri de memorii:

- Organizarea este descrisă sub forma $d \times w$, unde d numărul de locații adresabile;
 - 1 l'arcimes fessorei le estii (veleri repulere
 - w lărgimea fiecărei locații (valori populare: 4 și 8 biți);
 - Exemple: DRAM de 16Mb de tip $4M \times 4$; Memorie de 64MB din 4 cipuri DRAM de de tip $4M \times 16$; etc.
- Cu timpul, s-au creat combinații DRAM + SRAM, anume se accesează o linie întregă (*pagină*) dintr-o configurație matricială de DRAM, rezultatul punându-se într-un SRAM; Exemplu: *EDO RAM* (EDO = Extended Data Out).
- Versiuni mai recente sunt *SDRAM*-uri (DRAM-uri sincrone) care folosesc ceas pentru a accesa o secvența de locații succesive (engl. "burst") evită sincronizarea și adrese multiple.

Orgnizarea memoriei

Cuprins:

- Generalitati
- Memoria cache
- Performanta memoriei cache
- Memoria virtuala
- Concluzii, diverse, etc.

Performanta memoriei cache

Generalitati:

- Timpul de execuție CPU poate fi separat în: (1) timp de execuție propriu-zisă t_e și (2) timp de așteptare pentru accesul la memorie t_a (aici, doar eșecurile contează).
- La rândul lui, t_a se împarte în: (1) timp de *așteptare pentru* citire t_r și (2) pentru scriere t_w .
- La citire, contează rata de eșecuri și penalizarea la un eșec;
- La scriere, ca la citire + întârzierile produse *când buffer-ul este plin*.
- In fine, *ratele* de eşec variază la *instrucțiuni* și la *date*.

..Performanta memoriei cache

Exemplu: Pentru gcc [43% ALU, 23% load, 13% store, 19% branch, 2% jump], presupunem că avem:

- o rată de eşec de 2% la instrucțiuni și 4% la date;
- CPI-ul este 2 fără blocări de memorie;
- penalizarea la toate eşecurile este 40 de cicluri

Cu cât este mai rapidă o maşină cu cache perfect (fără eşecuri)?

Răspuns:

- Eşec pentru instrucţiuni: Eşec (instr.) = $I \times 0.02 \times 40 = 0.80 \times I$ cicluri (I = numărul de instrucţiuni);
- Pentru date (load + store = 36%): Eşec (date) = $I \times 0.36 \times 0.04 \times 40 = 0.58 \times I$;
- Total blocări pentru acces memorie: $0.80 \times I + 0.58 \times I = 1.38 \times I$;
- Performanta: $CPU_{\text{cu_blocari}}/CPU_{\text{cache_perfect}} = (2+1.38)/2 = 1.69.$

Performanta memoriei cache

Procesor mai rapid:

• Pe exemplul anterior, dacă *reducem CPI de la 2 la 1* (păstrând frecvența de ceas), cache-ul perfect aduce un spor de

$$(1+1.38)/1=2.38$$

Dar, în versiunea cu blocări, ponderea blocărilor creşte semnificativ de la

$$1.38/3.38 = 41\%$$
 la $1.38/2.38 = 58\%$

- Similar, dacă *frecvența de ceas crește*, performanța nu crește proporțional în prezența eșecurilor de access la memorie (vezi exemplul următor).
- Concluzie: CPI-ul mic, ori frecvenţa sporită *creşte impactul eşecurilor* de acces la memorie.

..Performanta memoriei cache

Exemplu: Repetăm exemplul, cu aceleași date (în particular, păstrăm ratele de eșec anterioare), dar

• dublăm frecvența de ceas.

Cu cât este mai rapidă noua maşină, dacă nu avem cache perfect?

Răspuns:

- Măsurate in frecvența nouă, penalizările la eșec sunt de 80 de cicluri;
- Eşec (total) = $I \times (0.02 \times 80 + 0.36 \times 0.04 \times 80) = 2.75 \times I$ cicluri; Deci avem un CPI de 2 + 2.75 = 4.75.
- Performanta: $CPU_{\text{cu_ceas_lent}}/CPU_{\text{cu_ceas_rapid}} = 3.38/[(2+2.75) \times 0.5] = 1.42.$
- Deci, la cache imperfect, crescând frecvenţa cu 100%, performanta creşte cu numai 42%!

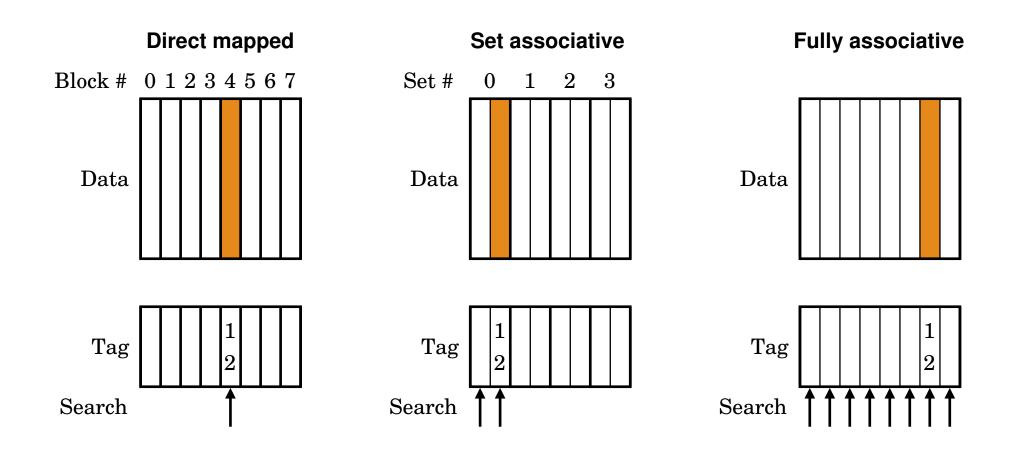

Alte organizari de cache:

- Schema de adresare directă (modulo N) este simplă, dar poate produce un număr mare de eşecuri.
- Se poate folosi o schemă de adresare *complet asociativă* în care orice bloc de memorie poate fi pus în orice bloc din cache;
- Intre ele, putem folosi scheme de adresare *n-asociative* (ori *set-asociative*), unde pentru un bloc de memorie există o mulţime de *n* locaţii în cache unde poate fi plasat.
- Dacă sunt N mulţimi, atunci

blocul k din $memorie \mapsto mulțimea <math>k \mod N$ din cacheApoi blocul $se\ caută$ în interiorul mulțimii asociate ca mai sus.

Exemple de *organizări de cache*: adresare *directă*, *partial asociativă*, și *complet asociativă*.

Exemple de adresări pentru un cache de capacitate 8: directă, 2-asociativă, 4-asociativă, 8-asociativă.

One-way set associative (direct mapped)

Block	Tag	Data
0		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		

Two-way set associative

Set	Tag	Data	Tag	Data
0				
1				
2				
3				

Four-way set associative

Set	Tag	Data	Tag	Data	Tag	Data	Tag	Data
0								
1								

Eight-way set associative (fully associative)

'1	'ag	Data	Tag	Data												

..Performanta memoriei cache

Exemplu: Avem date 3 cache-uri de 4 cuvinte, care sunt respectiv

• complet asociativ, 2-asociativ, și cu adresare directă.

Câte eșecuri există la procesarea secvenței de adrese: 0, 8, 0, 6, 8?

Răspuns:

Cache cu accesare directă: $0 \mapsto 0, 6 \mapsto 2, 8 \mapsto 0 \Rightarrow 0 \text{(miss)}, 8 \text{(miss)}, 0 \text{(miss)}, 6 \text{(miss)}, 8 \text{(miss)}, deci 5 eșecuri;$

Cache 2-asociativ: $0 \mapsto 0, 6 \mapsto 0, 8 \mapsto 0 \Rightarrow 0 \text{(miss)}, 8 \text{(miss)}, 0 \text{(hit)}, 6 \text{(miss)}, 8 \text{(miss)}, deci 4 eșecuri;$

Cache complet asociativ: $0 \mapsto 0, 6 \mapsto 0, 8 \mapsto 0 \Rightarrow 0$ (miss), 8(miss), 0(hit), 6(miss), 8(hit), deci 3 eșecuri;

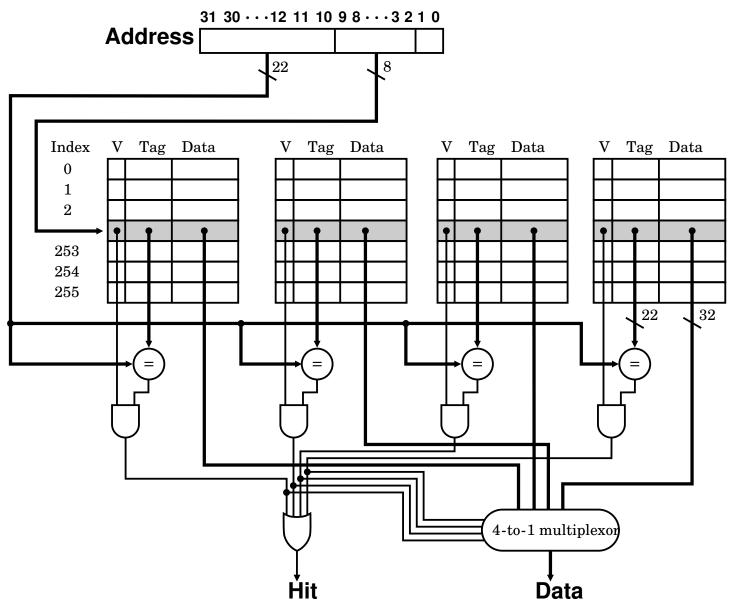

Exemplu (concret, pe DECStation 3100)

Program	Asociativitate	Esec la instructiuni	Esec la date	Esec combinat
	1	2.0%	1.7%	1.9%
gcc	2	1.6%	1.4%	1.5%
	4	1.6%	1.4%	1.5%
spice	1	0.3%	0.6%	0.4%
	2	0.3%	0.6%	0.4%
	4	0.3%	0.6%	0.4%

Datele sunt mici; doar la gcc se vede un câstig de 20% in trecerea de la 1- la 2-asociativtate.

Implementare a unui cache *4-asociativ* (se folosesc 4-comparatori şi un multiplexor 4-to-1).

Complemente:

Mărimea tag-urilor: În genere, mărind numărul de elemente întrun set (gradul de asociativitate) creşte mărimea tag-ului.

De exemplu, un cache de 4K blocuri de 4 cuvinte (adrese de 32b) foloseşte pentru tag-uri: 64Kb la adresare directă, 68Kb la cache 2-asociativ, 72Kb la cache 4-asociativ, si 112Kb la cache complet-asociativ.

Tehnica de înlocuire: La memorii asociative, dacă mulţimea de locaţii pentru un bloc este complet ocupată, trebuie înlocuit un bloc. Strategia uzuală este LRU (least recently used) - cel mai vechi bloc este înlocuit.

Complemente:

Cache-uri pe mai multe nivele:

- Este util să se organizeze cache-uri pe mai multe nivele, spre exemplu cu un nivel SRAM suplimentar între procesor şi DRAM-uri.
- Prezența unui cache suplimentar poate reduce timpul de penalizare la eșec, dacă putem găsi blocul în cache-ul secundar.
- Cu 2 cache-uri, prima se poate focaliza pe minimizarea timpului de succes, iar a doua pe reducerea timpului de penalizare la eşec.
- Folosirea de mai multe cache-uri multiplică numărul de tipuri de eşec care pot apare.

Orgnizarea memoriei

Cuprins:

- Generalitati
- Memoria cache
- Performanta memoriei cache
- Memoria virtuala
- Concluzii, diverse, etc.

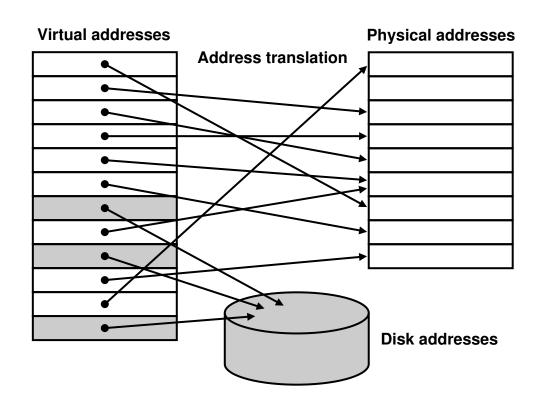

Generalitati:

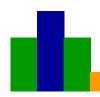
- Memoria *principală* poate fi considerată un "cache" pentru următoare cea *secundară* (implementată magnetic pe hard disk). Tehnica rezultată este de *memorie virtuală*.
- Fiecare program care rulează are unicul său spaţiu de adrese în memoria virtuală.
- O adresă din memoria virtuală are asociată o *adresă fizică* în memoria principală și una pe disk.
- Memoria principală fiind mai mică, blocurile din memoria virtuală se încărcă (și descărcă) succesiv în memoria principală.
- Blocul de transfer între memorii (disk, virtuală, principală) se numeşte *pagină*. Localizarea unei date în memorie se face cu *numărul de pagină* și *deplasarea* (offset-ul) în pagină.

Generalitati (cont.)

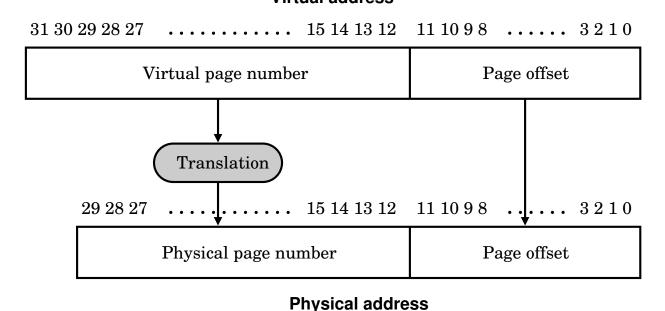

- *Memoria virtuală* și corespondențele la cea *magnetică* (pe disk) și cea *principală*.
- Putem observa un caz de *sharing* (memorie comună): 2 adrese virtuale au, *în același timp*, aceeași adresă fizică, deci 2 programe au cod ori date comune.

Generalitati (cont.)

• Exemplu de corespondență de la adrese virtuale la adrese fizice

- Paginile au $2^{12} = 4$ KB, deci offset-ul necesită 12b de adresă;
- Pentru adrese fizice, numărul de pagină folosește 18b, deci memoria principală este de cel mult 1GB;
- Memoria virtuală folosește 20b, deci este până la 4GB.

Generalitati (cont.) Eșecul de a găsi o dată în memorie se numește aici *page fault* (eroare de pagină). Dat fiind accesul lent la hard disk, penalizarea pentru page-fault este enormă: *milioane de cicluri* de procesor. Soluții:

- Paginile trebuie să fie *mari* spre a amortiza timpul de acces; usual de la 4KB la 64KB;
- Organizările trebuie să *evite* page-fault, deci folosim organizări *asociative*.
- Se poate folosi tehnică *software* complicată spre a evita pagefault (penalizarea poate fi mai mică).
- Tehnica de scriere nu este simultană, ci *scris la loc* (scriem pe disk doar la schimbarea paginii din memorie).

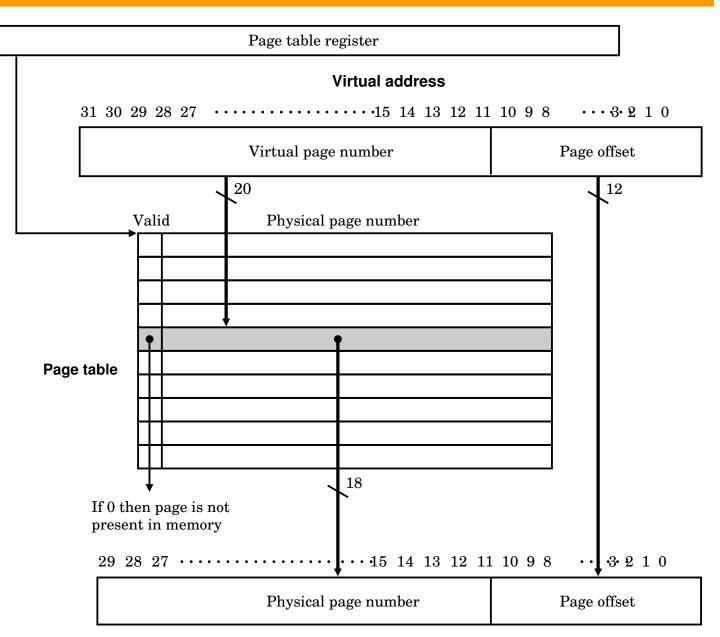
Plasarea paginilor:

- Pentru a evita page-fault, paginile se pun *oriunde* în memorie, folosind algoritmi şi structuri de date sofisticate (plasare complet-asociativă).
- In memoria virtuală, exită un *tabel de pagini* care conţine indexul paginii în adresare virtuală şi adresa fizică corespunzătoare.
- Fiecare program are propriul său tabel de pagini.
- Există în hardware un registru special pentru tabelul de pagini.
- In fine, există un *bit de validitate* (ca la cache), care spune dacă pagina este prezentă în memorie.

Plasarea paginilor (cont.)

Figura descrie cum se obține adresa fizică folosind registrul pentru tabelul de pagini și numărul virtual al paginii în tabel.

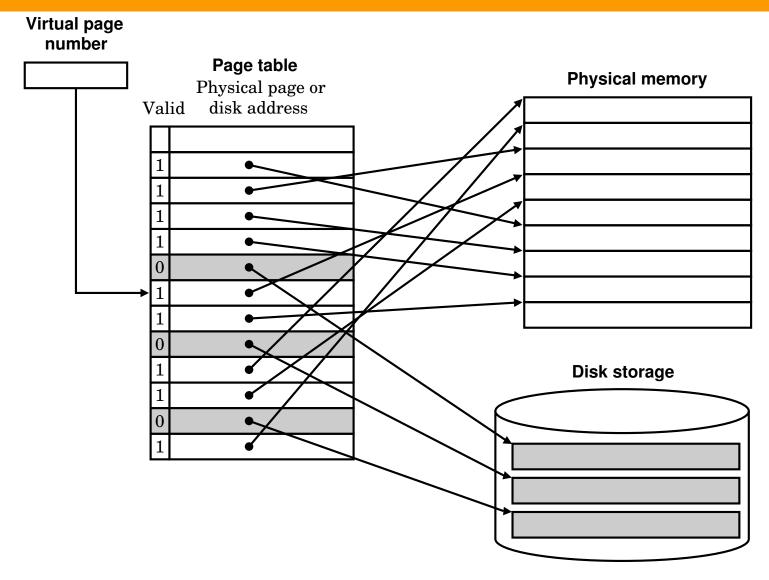
Physical address

CS-11xx / Arhitectura sistemelor de calcul, Sem.1 / G Stefanescu

Page-fault:

- Apare *page-fault* când *bitul de validitate este 0* (pagina nu e prezentă în memorie). Controlul este preluat de *sistemul de operare*.
- Pentru a putea ști locațiile de pe disk ale paginilor din memoria virtuală, sistemul de operare crează o *structură* de date cu *locațiile pe disk* ale paginilor unui *proces* la crearea lui.
- Dacă toate locațiile din memorie sunt ocupate, sistemul de operare *alege o pagină* care va fi înlocuită.
- Modelul uzual de selecţie este *LRU* (*least recently used*). Exemplu: dacă ultimile pagini accesate au fost 10,12,9,7,11,10 şi se cere 8 (care nu e prezentă), se înlocuieşte 12 cu 8. [Implementarea lui LRU poate fi *costisitoare*; alternativ, putem folosi un *bit de utilizare*.]

Căutare a unei pagini în memorie: dacă bitul de validitate e 0, pagina este doar pe disk (de obicei, se folosește o tabelă diferită pentru locațiile de pe disk).

Scriere:

- Scrierea pe disk este *lentă*, deci se preferă evitarea ei.
- Tehnica uzuală este *scrierea pe loc*, anume scriem pagina pe disk când pagina este înlocuită în memoria principală.
- Suplimentar, se poate folosi un *dirty-bit* care spune dacă pagina a fost modificată în memorie şi trebuie realmente rescrisă pe disk.

TLB: (*Translation-lookaside buffer*)

- Pentru a eficientiza acccesarea tabelului cu pagini se folosește o tabelă mică cu accesurile curente, anume o *memorie cache* numită *TLB* (translation-lookaside buffer).
- Organizarea este de tip cache peste tabelul de pagini.
- Dacă apare un *eşec în TLB*, există o şansă să găsim adresa fizică a paginii *în tabelul cu pagini*. Dacă nu, se invocă sistemul de operare pentru acces la *disk*.
- Eșecurile TLB pot fi rezolvate cu *hardware ori software* (de regulă tehnici similare).
- La înlocuirea unei intrări din TLB, singurele valori de scris în tabelul de pagini sunt *biții use* + *dirty* (restul nu se modifică).

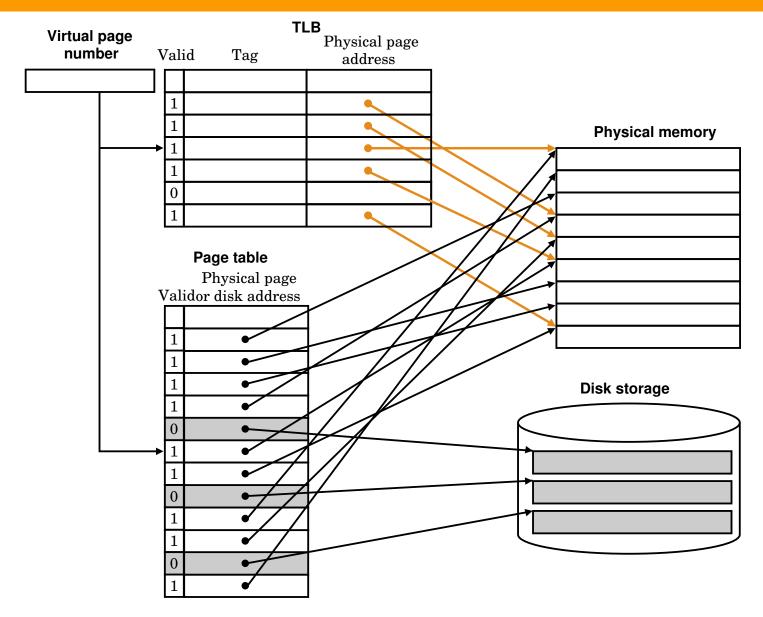

Figura prezintă buffer-ul *TLB* care este un fel de *cache pentru tabela de pagini* relativ la adresele fizice care apar.

TLB (cont.)

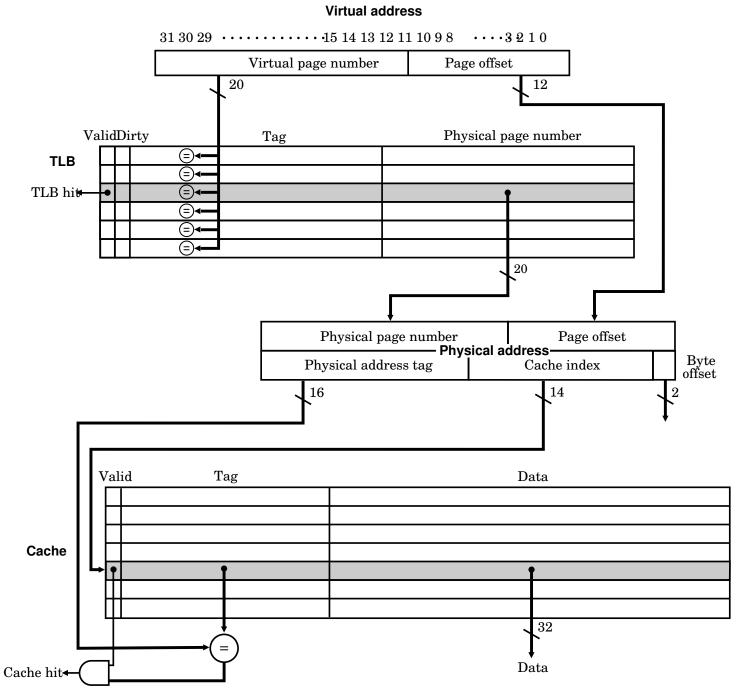
Caracteristici tipice pentru TLB:

- Mărime: 32-4096 intrări;
- Mărime bloc: 1-2 pagini;
- Timp de succes: 0.5-1 cicluri;
- Penalizare la eşec: 10-30 cicluri;
- Rate de eşec: 0.01-1%.

TLB (cont.)

Implementare integrată a memoriei virtuale, TLB-urilor și cache-urilor.

Exemplu este de la DECStation 3100.

CS-11xx / Arhitectura sistemelor de calcul, Sem.1 / G Stefanescu

Orgnizarea memoriei

Cuprins:

- Generalitati
- Memoria cache
- Performanta memoriei cache
- Memoria virtuala
- Concluzii, diverse, etc.